

ဂျပန်အလိုတော်ရှိ ငဘ

၁၉၃၈ ဇူလိုင် ၂၆ရက်နေ့တွင် ဖြစ်ပွားသော ကုလား-ဗမာ အဓိကရုဏ်းအပြီး အချိန်ကာလများမှ စတင်ကာ မြန်မာ ပြည်နိုင်ငံရေးအခြေအနေသည် တစတစနှင့်ပင် တည်ငြိမ်မှု ကင်းမဲ့လာခဲ့သည်။

ဂျပန်တို့သည်လည်း ပုလဲဆိပ်ကမ်းကို ဗုံးကြဲတိုက်ခိုက်ပြီး ကမ္ဘာစစ်ကြီးထဲသို့ ဝင်ရောက် လာခဲ့လေသည်။ ၁၉၄၁ ခုနှစ် ဒီဇင်ဘာ(၂၃)ရက်နေ့တွင် ဂျပန်တို့သည် ရန်ကုန်မြို့ပေါ်သို့ ပထမဆုံးအကြိမ် ဗုံးကြဲလေတော့သည်။ ဂျပန်တို့သည် မြန်မာတို့အား ဗြိတိသျှတို့ကို တော်လှန်ရန်အတွက်

နေရာရှစ်နေရာသို့လက်နက်များ ချထားပေးမည်ဆိုသော်လည်း ကတိမတည်ခဲ့ပေ။ ။ ဂျပန်တို့သည် မြန်မာ့လွတ်လပ်ရေးအတွက် ကူညီသယောင်ယောင်နှင့် မြန်မာနိုင်ငံကို အုပ်ချုပ်သိမ်းပိုက်လာကြတော့သည်။ မြန်မာတို့သည်လည်း ဖွတ်ထွက်မှ တောင်ပို့မှန်း သိရှိခဲ့ရလေသည်။

နေမဝင်ဗြိတိသျှအင်ပါယာကြီးက သိမ်းပိုက် ပြီးဆုတ်ခွာသွားသည်ကမကြာသေးနေမျိုးနွယ်

ဂျပန် အင်ပါယာကြီးက မြန်မာပြည်ကိုသိမ်းပိုက် အုပ်ချုပ်ကြပြန်သည်။ ဂျပန်တို့၏ ဖိနှိပ်မှုများကြားမှပင် မြန်မာအမျိုးသားတို့ ပြန်လည်တော်လှန်ရန်နှင့်လွတ်လပ်ရေး ကြိုးပမ်းဆောင်ရွက်မှုများကို မျိုးချစ်ခေါင်းဆောင်များ အစီစဉ်ဖြင့် သိုသိပ်လျှို့ဝှက်စွာဖြင့် လှုပ်ရှားဆောင်ရွက်နေကြပြီ ဖြစ်လေသည်။ ထို့အတူပင် အသားထဲမှ လောက်ထွက်သော အမျိုးသားသစ္စာဖောက် ပုဆိန်ရိုးများကလည်း ကိုယ်အနေစားချောင်ဖို့အရေးကို

ကိုယ့်အမျိုးချင်းဒုက္ခပေးနေကြပြန်လေသည်။ မြန်မာလူထုကြီးကတော့ ထိုသူတို့အားအော့နှလုံးနာကာ ဂျပန်အလိုတော်ရိဆိုပြီး နာမည်ပေးထားကြလေသည်။

ထိုအထဲမှတယောက်သောသူကတော့ ..... ငဘ

အောက်မြန်မာနိုင်ငံ မွန်ပြည်နယ်ဘီလူးကျွန်းသည်လည်း ဂျပန်တို့၏ကျူးကျော်မှုဒဏ်ကို

ခံနေရသောဒေသတခုဖြစ်လေသည်။ ငဘကတော့ ဘီလူးကျွန်းဇာတိချက်မြုပ်တ  
ယောက်

ဖြစ်နေလေသည်။ သူသည် ပိုက်ဆံသာရမည်ဆိုလို့ကတော့ ဘာမဆိုအကုန်လုပ်  
သူ

ဖြစ်လေသည်။ သို့သော် သမ္မာအာဇီဝီနည်းဖြင့်တော့ မဟုတ်ပေ။ ရွာမှာရှိ သော  
ဖဲဝိုင်းကြက်တိုက်ပွဲ ၊ ထန်းတောများတွင်သာ သူ့ကိုတွေ့ရလေသည်။ အဲဒီမှာတော့  
သူကပဲခူးဆားတယောက်ဖြစ်သည်။ တရွာလုံးအော့ကြောလန် ငပွကြီးတယောက်  
ဖြစ်ပြီးတော့

တရွာလုံးကလည်း သူ့ကိုကြည့်မရကြပေ။ ယုတ်စွအဆုံး သူ့အမေဒေါ်ဖွားမြိုင်သ  
ည်ပင်

သားအရင်း ခေါက်ခေါက် သူ့အား ကြည့်မရပေ။

အခုတော့ငဘတယောက် သူတို့ရွာမှာစခန်းလာချသော ဂျပန်ကင်ပေတိုင်နဲ့ပေါင်း  
ပြီး

အလိုလိုက်အကြိုက်ဆောင်ကာ တပူးပူးတတွဲ တွဲ၊ တရောတနှောကြီးဖြစ်နေလေ  
သည်။

ဂျပန်ငပုတွေကလည်း သူ့ကိုတော့ယုံကြည်ကြတာ အံ့သြစရာပင်။ ဂျပန်စစ်သား  
များလိုအပ်သောပစ္စည်းပစ္စယများကို ငဘကရှာပေးကာ သူကတော့ဂျပန် စကား  
ပြောကို

အဓိကထား သင်ယူနေလေသည်။ နှစ်လ၊သုံးလအကြာမှာ ဂျပန်စကားကိုအတော်  
အသင့်

ပြောနိုင်လာလေသည်။ ဂျပန်ဗိုလ်နီဂျီကာကသူ့ကို ဂျပန်စကားပြန်အဖြစ်  
ခန့်အပ်သောအခါတွင်ကား ရွာမှလူအပေါင်းတို့ကရွံ့ကြောက်ကြီး ဖြစ်လာကြလေ  
သည်။

သူနှင့်အတိုက်အခံလုပ်လျှင်ထိုသူ့ကို ဂျပန်တို့အားတော်လှန်ရေးခေါင်းဆောင်  
ဖက်ဆစ်တို့ကိုတော်လှန်မဲ့သခင်ဟူ၍ပြောကာ ဂျပန်များနှင့်အတို့အထောင်လုပ်  
လေသည်။

ထိုအခါထိုသူသည် ဂျပန်စစ်သားများ၏ ဖမ်းဆီးနှိပ်စက်ခြင်းကို ခံစားရလေသည် ။ တစတစနှင့်

ငဘကိုရွာသားများက ဝေးဝေးကရှောင်ရှားလာကြလေသည်။

ငဘကတော့လူရည်လည်ပြီး သူ့အကျိုးအတွက် ဘယ်သူ့ကိုဘယ်လိုပေါင်းရမည် ကို

သိရှိနေသဖြင့် ရွာသားများမှာ အံ့ကြိတ်ပြီး တောက်ခတ်ကာ ငဘကိုကြည့်နေကြ လေသည်။

ဂျပန်အလိုတော်ရိစကားပြန်ငဘသည် ဘန်ကောက်လုံချည်၊ ဂူးဖိနပ်၊ လည်စည်းပု ဝါကြီးနှင့်

အခန့်သားဂျပန်များကြားတွင် ရှိနေတတ်လေသည်။ ဂျပန်ဗိုလ်နီဂျီကာနှင့်ငဘတို့ သည် ရွာပြင်ထန်းတောတွင် မိုက်ကြေးခွဲအရက်သောက်ကာ မနက်စောစောစီးစီး တွင် ရွာလည်လမ်းမှ ပြန်လာခဲ့ကြလေရာ လမ်းခရီးတွင် ဘုန်းကြီးကျောင်းမှ ဆွမ်း အုပ်ပို့ပြီးပြန်လာသော အေးသီနှင့်ထိပ်တိုက်တွေ့လေသည်။

ဂျပန်ဗိုလ်နီဂျီကာသည် ဆွမ်းအုပ်လေးပိုက်ကာ တခြားလမ်းမှထွက်ခွာသွားသော အေးသီ၏နောက် ကျောမှ တချက်ခြင်းဖြင့် တုံ့တက်သွားသော ဖင်သားကြီး များကိုကြည့်ကာ

“ငဘ အဲဒါဘယ်သူလဲ အရမ်းလှတယ် ” ဟူ၍ ဂျပန်ဘာသာဖြင့် မေးလိုက်လေသ ည်။ ငဘ က

“ဗိုလ်ကြီး အဲ မာစတာကြီးကြိုက်လို့လား ဟား ဟား ဟား”

“ဟေ့ကောင် ငဘ မင်းဘာရယ်တာလဲကွ ” ထိုသို့ ဂျပန်မာစတာက

အသံမာမာဖြင့်မေးသောအခါ ငဘတယောက် ပြာပြာသလဲနှင့်

“မရယ်ပါဘူး မာစတာ မာစတာကြိုက်ရင် ဟောဒီကငဘ ဖန်တီးပေးပါ့မယ် .. သူ့ နာမည်က

အေးသီတဲ့ ရွာတောင်ပိုင်းမှာနေတာ ကိုယ်ခန္ဓာကလှပအချိုးကျ

ရုပ်ချောတာတော့မာစတာ့အမြင်ပဲ လေ သူ့မှာက အကိုတယောက်ရယ် အမေရယ် ပဲရှိတာ”

ဘာပြောစကားကြောင့် မာစတာကြီးမှာတဟားဟားရယ်ကာ မြန် မာလိုမပီမသ “  
အေး သီ

အေးသီ “

“ဟုတ် ဟုတ်ပါတယ် မာစတာကြီး”

“အေး ငါလုပ်ချင်တယ်ကွာ ဘာ မင်းကြံစည်ပေး အကြံထမြောက်ရင်  
မင်းကိုရွှေဒင်္ဂါးတပြားပေးမယ် “

ရွှေဒင်္ဂါးတပြားဟု ကြားလိုက်ရသဖြင့် ဘာ အမူးပြေသွားသည်။ ဝမ်းသာအားရဖြင့်

“ရတယ်မာစတာကြီး ဘာဖြစ်အောင်ကို ဖန်တီးပေးပါမယ် စိတ်သာချပါ”

“ရတယ် .. အကြမ်းနည်းတော့ ငါမလိုချင်ဘူးကွာ အေးအေးဆေးဆေးလေးပေါ့ “

“အား ကျွန်တော်သိပြီ ရတယ် ဒီလိုလေ “

မာစတာကြီးနားကပ်ကာ တိုးတိုးလေးပြောလိုက်လေသည်။

“ကောင်းတယ် ကောင်းတယ် မနက်ဖြန်ကစပြီးတော့ လုပ်ပေတော့ကွာ”

အေးသီတယောက် ဘာရဲ့ ဇာတ်ခွက်ကို မကြည့်ချင်လှပေ၊ မကြည့်ချင်ပါဘူး  
ဆိုမှ မနော့က

ဘုန်းဘုန်းကျောင်းကို ဆွမ်းပို့ပြီးချိန် အိမ်ကိုပြန်လာတော့လမ်းမှာ

ဂျပန်စစ်ဗိုလ်နဲ့ပါလာတဲ့ဒင်းကို ထိပ်တိုက်တွေ့နေလေသည်။ အေးသီကလှသည်  
အသက်ကလည်း (၁၉)နှစ်ကျော်ရှိကလေး ပြီးတော့သူမရဲ့ ကိုယ်ခန္ဓာအချိုးအစား  
ဖွဲ့စည်းပုံလေးပင်ဖြစ်သည်။ တင်ပါးဆုံမှာကားထွက် ကောက်မောက်ပြီး ရင်သား  
များမှာလည်း

လုံးဝန်းကာ မို့ထွက်နေလေသည်။ နှာတံစင်းစင်းလေးနှင့် နှုတ်ခမ်းလေးကထူထူ  
မေးရိုးသွယ်သွယ်လေးကို ပေါင်းစပ်လိုက်လျှင် အတော်ပင်လှပသူလေးလို့ ဆိုနိုင်  
ပါပေသည်။

အပျိုစစ်စစ်ဖြစ်သလို အဖိုဆိုလို့ ယင်ဖိုတောင်မသန်းဘူးသူလေးဖြစ်သည်။

သူမအကို မျိုးစစ်မှာလည်း ကျားကျားလျားလျားရှိပြီးတော့ ယောက်ျားပီသစွာ  
ထောင်ထောင်မောင်းမောင်း ခန့်ခန့်ကြီးဖြစ်သည်။ ပြီးတော့ သခင်အဖွဲ့ ဝင်များ၊

တော်လှန်ရေးခေါင်းဆောင်များနှင့်လည်း တိုးတိုးတိတ်တိတ် ကြိတ်ပြီးတော့  
အဆက်အသွယ်ကလည်း ရှိနေပေသည်။ ပြီးတော့ မျိုးစစ်ကိုယ်တိုင်ကလည်းလျှို့  
ဝှက်သော  
သခင်အဖွဲ့ ဝင်တယောက် ဖြစ်နေလေသည်။ တခါကတော့မျိုးစစ်နှင့် ငဘတို့ရန်ဖြ  
စ်  
စကားများဘူးကြလေသည်။ ထိုစဉ်ကတော့ ငဘတယောက် မျိုးစစ်လက်သီးဒဏ်  
ကြောင့်  
ပါးကိုက်ပြီး တပတ်လောက်ပင် ထမင်းမစားနိုင်ဖြစ်ခဲ့ရလေသည်။ ဒါကို ငဘတ  
ယောက်ကမမေ့  
တွေ့ကြဦးမှာပေါ့မျိုးစစ်ရာဆိုပြီးတေးမှတ်ထားလေသည်။ အခုတော့ ငဘအကြံ  
စည်ထဲကို  
မျိုးစစ်တို့မောင်နှမရောက်ရတော့မည် တချက်ခုတ်နှစ်ချက်ပြတ် မျိုးစစ်ကိုကော  
င်းကောင်းကြီး  
ကလဲ့စားတွေ ချေနိုင်ပေတော့မည်။

အခန်း(၂)

“ရှင်တို့ ကျွန်မအကိုကို ဘာလို့ဖမ်းတာလဲ လူယုတ်မာတွေ အခုလွှတ်ပေး”  
“နေစမ်းပါ အေးသီရယ် ဒီကမာစတာကြီးက နင့်အကိုဟာ တော်လှန်ရေးခေါင်း  
ဆောင်တွေ နဲ့  
အဆက်အသွယ်ရှိတယ်ဆိုပြီးတော့ သတင်းအခိုင်မာရလို့ လာဖမ်းပြီးခေါ်ရတာပါ  
ဟာ”  
“အပိုတွေ ငါ့အကိုကိုလွှတ်ပေးကြပါ နင်တို့ဒါတမင်လုပ်တာ”  
“နို့ရီးဘား ကတာကီ စမား စမ်းကော့ စမ်းကော့ “  
“မာစတာကြီးကပြောတယ် နင့်အကိုကသခင်အသင်းဝင်တဲ့ ဒါကြောင့်သူ့ကိုစစ်ရမ  
ယ် ဟေ့  
ခေါ်လာခဲ့ကြတော့ “  
မျိုးစစ်ကိုဂျပန်စစ်သားများ ဖမ်းခေါ်သွားကြသည်။ မျိုးစစ်အမေက ပြူးပြူးပြာ

ပြာဖြင့် အိမ်ပေါ်မှ

ပြေးဆင်းလာကာ ဘာအား”ဘာရယ် ငါတို့က တရွာတည်းသားချင်းတွေ ပါဟယ် နင့်ဂျပန်စစ်ဗိုလ်ကြီး ဝိုင်းပြောပေးပါဦး

အဟင့် “

ဒေါ်ဖွားမြိုင်တယောက် ပြောနေရင်းနဲ့အသံတွေတုန်လာကာ မျက်ရည်များကျလာ ပြီး

ငိုချလိုက်လေသည်။ အေးသီကလည်း သူ့အမေကိုဖက်ကာ ငိုလေတော့သည်။ ခဏကြာတော့

အေးသီကဘာကို စူးစူးရဲရဲ စိုက်ကြည့်ပြီးတော့ အံ့ကိုတင်းတင်းကြိတ်ထားလေသည်။

ဘာကတော့ မထီမဲ့မြင်အပြုံးလေးပြုံးကာ

“ကျုပ်လဲဘာမှပြောပေးလို့မရဘူး ကြီးတော် ရဲ့ ခင်ဗျားသားက

တော်လှန်ရေးခေါင်းဆောင်တွေနဲ့ အဆက်အသွယ်ရှိနေတာကို အေးလေ တတ်နိုင်သလောက်တော့ ကျုပ်ပြောပေးပါ့မယ် “

ဆိုပြီးတော့ဘန်ကောက်လုံချည်ကို တချွန်းချွန်းအသံပေးကာ ဂျပန်များနောက်မှ လိုက်ပါသွားလေတော့သည်။

မျိုးစစ်သည် မေးကြောကြီးများထောင်ထနေအောင် အံ့ကြိတ်ထားလေသည် ။ သူ့အားရွာထဲ ရှိ

ဂျပန်တပ်မတော်စခန်းထဲ၌ ချုပ်ထားလေသည်။

“ကဲ ပြောစမ်း မျိုးစစ် မင်းဟာ တော်လှန်ရေးခေါင်းဆောင်တွေ နဲ့

အဆက်သွယ်ရှိတယ်ဆိုတဲ့အကြောင်း”

ဘာ ကမျိုးစစ်ကို ကောက်ကျစ်သည့် မျက်လုံးအစုံမှေးစင်းကာ မေးမြန်းနေလေသည်။

ဂျပန်စစ်ဗိုလ်က

“မျိုးစစ်က အကြောတင်းပြီးတော့ ခေါင်းမာတယ်ကွ ဟေ့ကောင်တွေ နဲ့နဲ့လေးတော့

ပညာပေးလိုက်ပါကွာ”

စကားဆုံးသည်နှင့်တပြိုင်နက် ဂျပန်စစ်သားတို့၏ သေနတ်ဒင်များ လက်သီးများ  
က

သူ့ကိုယ်ပေါ်သို့ အဆက်မပြတ် ကျရောက်လာပြီး အလူးအလဲခံနေရလေသည်။

“ခွပ် ခွပ် ခွပ် ဖုန်း ဖုန်း”

“အင့် အား ”

“ဟေ့ကောင် မျိုးစစ် မင်းဖြေလေကွာ ငါမေးနေတာက မင်းဟာ သခင်အသင်းဝင်  
မဟုတ်ဘူးလား”

“ထိုး မပြောဘူးကွာ အခုချက်ချင်း ငါ့ကိုသတ်ပစ်လိုက် အသားထဲက  
လောက်ထွက်တဲ့အကောင် ”

မျိုးစစ်တံထွေးသည် ငဘမျက်နှာ၌ လာစင်သည်။ ငဘကပြုံးလျက်  
တံထွေးကိုသုတ်လိုက်ကာ ဂျပန်စစ်ဗိုလ်ဘက်လှည့်ပြီးတော့

“မာစတာကြီး သူကပြောတယ် သူသခင် အသင်းဝင်ဆိုရော ဘာဖြစ်လဲတဲ့  
မင်းတို့ကိုမကြောက်ဘူးတဲ့ ”

မျိုးစစ်ငဘအား ရွံရှာစက်ဆုတ်စွာဖြင့် စိုက်ကြည့်နေလေသည်။ ဂျပန်စစ်ဗိုလ်က  
ထိုင်ရာမှထလာကာ မျိုးစစ်ကိုကန်ကျောက် ရိုက်နှက်လေတော့သည် ။

“ဘီရုမာ ကားရက်တာ တီကစ် ”

“ခွေးမျိုး ငါတို့နေမဝင်အင်ပါယာကို အာခံချင်တဲ့အကောင် ” ဟု အဓိပ္ပါယ်ရလေ  
သည်။

မျိုးစစ်သည် နာကျင်သောဝေဒနာများ ခံစားနေရသော်လည်း စိတ်ဓါတ်ကတော့  
ပြင်းထန်လှပေသည်။ ဂျပန်စစ်ဗိုလ်အား ထိမထင်အမှုအရာဖြင့်

“မအေလိုး ဂျပန် သတ်ကွာ အခုသတ်လိုက် ဟေ့ကောင်ငဘ အဲဒီအတိုင်း မင်းပ  
ထွေး

တောင်းရမ်းစားသောက်သူကို ပြောလိုက်ကွာ”

ထိုကဲ့သို့ပြောသောအခါ ငဘက မာစတာကြီးနားသို့ကပ်ကာ

“မာစတာကြီး သူ့ညီမအေးသီဆီကို ကျွန်တော်သွားလိုက်မယ်၊ မနေ့ကပြောတဲ့

အကြံစည်အတိုင်းပေါ့ “

“အေး ကောင်းတယ် အေးသီလေးကို လုပ်ချင်လာပြီ မင်းအမြန်ဆုံးစီမံပါ”

ဂျပန်စစ်ဗိုလ်က သဘောကျသွားပြီးတော့ တဟားဟား အော်ရယ်လေသည်။ ငဘ  
ကတော့

ရွာထဲထွက်လာပြီးတော့ အေးသီတို့ အိမ်ဘက်ကိုလာခဲ့လေသည်။

“အေးသီ အေးသီ “

“ဘာလဲ”အေးသီကစပါးလုံးရွှေ့ ခ်နေရင်း အပြေးတပိုင်းခြံထဲဝင်လာနေသော ငဘ  
ကို

ပြန်မေးလိုက်သည်။ ငဘက အမောတကောပုံစံဖြင့် အိမ်ရှေ့ကွပ်ပျစ်ပေါ်ထိုင်ကာ

“အေးသီ နင့်အကိုမျိုးစစ်တော့ ဂျပန်တွေ လက်ချက်နဲ့ သေတော့မှာပဲ”

“ဘာ ဘာပြောတယ် “

အေးသီ မျက်ရည်တွေကျလာပြီးတော့ ဒေါသအရောင်နဲ့ မျက်လုံးတွေ စူးရှလာ  
ကာ

မျက်ရည်များနဲ့တလက်လက် ဖြစ်လာလေသည်။

“ငါ့ အကို ငါ့အကိုကို သတ်တော့မယ် ဟုတ်လား”

“အေးဟုတ်တယ် နင့်အကို အသက်က နင့်လက်ထဲမှာပဲ ရှိတယ် ဂျပန်မာစတာကြီး  
က

တော်တော်စိတ်ဆိုးနေတယ် “

အေးသီတယောက် ငဘ၏ချောက်လုံးစကားကြောင့် အလန့်တကြားဖြစ်သွားပြီး  
တော့

မျက်ရည်များ သွ င်သွင်စီးကျလာပြန်သည်။

“ငါဘာလုပ်ရမှာလဲ ငါ ဘာလုပ်ပေးနိုင်မှာလဲ”

အေးသီတယောက်ကတော့ ငဘရဲ့လှည့်ကွက်ထဲကို တဖြည်းဖြည်းချင်းရောက်ရှိ  
လာလေသည်။

ငဘက

“ငါ ပြောမထွက်ဘူးဟာ ဘယ်လိုပြောရမလဲ မသိဘူး”



“ပြောပါ နင်ပြေသလိုငါလုပ်ပါ့ မယ် ”

“ဒီလိုဟာ နင့်အကိုအသက်မသေစေချင်ရင် နင်ငါနဲ့အတူအိပ်ရမယ် ”

“ဘာ ဘာပြောတယ် နင်နဲ့ငါအတူတူ အိပ်ရမယ်ဟုတ်လား”ရှိုက်သံတဝက်

နာကြည်းခြင်းတဝက် လေသံနဲ့ ငဘကိုပြန်မေးလိုက်လေသည်။

“ငါ နင်နဲ့အတူတူအိပ်ပြီးတော့ ချစ်တင်းနှောချင်လို့ပါဟာ နင့်ကိုငါချစ်တာနင်မသိဘူးနော်”

အေးသီ ရွံရှာစွာ ငဘကိုစိုက်ကြည့်နေလိုက်သည်။ ငဘသည် မိမိအပျိုစင်ဘဝကို တောင်းနေခြင်းဖြစ်သည်။ မိမိ မည်သို့ လုပ်ရမည်နည်း။ သူ့အလိုမလိုက်လျင်လည်း

မိမိအကိုကတော့ သေမှာမူချဖြစ်လေသည်။ မိမိငယ်စဉ်ကတည်းက

ဖအေလို၊အကိုလို၊ဦးလေးလို ပြုစုစောင့်ရှောက်လာခဲ့သူ ဖြစ်လေသည်။

အကိုသေလို့တော့ မဖြစ် အကိုမျိုးစစ်အား ဂျပန်လက်ထဲတွင် အသေခံလို့မဖြစ်၊

အေးသီ ဝင်သက်ကို ပြင်းပြင်းရှူသွင်းလိုက်ကာ မျက်နှာတင်းတင်းနှင့်

“ကဲ ပြော ငဘ နင့်ရဲ့အလိုဆန္ဒကို ငါလိုက်လျောပေးမယ် အဟင့် နင်က ငါ့အကိုကို ဘယ်လိုကူညီမှာလဲ”

ငဘမျက်နှာကြီး ဝင်းလက်သွားလေသည်။

“ဒီလိုဆို ငါရဲ့ ရဲကြီးအာမခံတယ် နင့်အကိုအသက်မသေစေရဘူး မာစတာကြီးကို ငါပြောပေးနိုင်တယ် ”

အေးသီတယောက် ရွှေ ဝဲစရာလမ်းမရှိတော့ လူယုတ်မာငဘစကားကြောင့် သူ့အနေနှင့်

ငဘအလိုကိုလိုက်ရပေတော့မည်။

“နင် တကယ်အာမခံတယ်နော် ”

“စိတ်ချစမ်းပါ အေးသီရာ အဘပါဟ ဟီးဟီး”

“ဒါဆိုလည်းကောင်းပြီ ကဲ လာ အိမ်ထဲကို ”

ငဘတယောက်ကတော့ ဒီနေ့ကိုထိပေါက်သည်ထက်ပင် ပျော်ရပေတော့မည်။

အေးသီက

အိမ်အတွင်းပိုင်းကို ဝင်ရောက်သွားပြီး တင်ပဆုံကျစ်ကျစ်ကားကားလေးမှာ စည်း  
ချက်လေးဖြင့်

နိမ့်တုံမြင့်တုံ တုန်ခါတက်ဆင်းနေပေသည်။ ဘာကတော့ တံထွေးတံချက်မြို့ချ  
ကာ

အေးသီအိပ်ခန်းထဲသို့ အပြေးတပိုင်း လိုက်သွားတော့သည်။ ။ အေးသီက  
ကုတင်ပေါ်ပက်လက်ကလေး လှန်ထားပေးသည်။ မျက်လုံးလေးကိုပါ မှိတ်ထား  
လေသည်။

မိမိ-တက်ပတ်လေးထဲသို့ ဘာ-ီးကြီးဖြင့် အလိုးခံရတော့မည်ကိုသိပြီး  
ရင်ခုန်လှုပ်ရှားနေသဖြင့် ရင်အစုံသည် နိမ့်ချည်မြင့်ချည် ဖြစ်နေလေသည်။  
ဘာတယောက်ကတော့ ဘန်ကောက်လုံချည်ကို ခါးပတ်ချွတ်လိုက်ပြီးတော့ အ  
ပေါ်အင်္ကျီကိုပါ

ချွတ်လိုက်လေသည်။ ပုဆိုးပါဆွဲ ချွတ်ချလိုက်ချိန်မှာတော့ -ီးကြီးတင်ေါက်ေါ  
က်

ထွက်ပေါ်လာလေသည်။ အကြောများပြိုင်းပြိုင်းထနေသော -ီးကြီးကတော့  
အမြောက်ကျည်ဆန်ထိပ်ဖူးကြီးနှယ်ပင် ဖူးရှုဖောင်းကြွနေလေသည်။ ။ အေးသီက  
တော့

ကုတင်ပေါ်၌ စင်းစင်းတောင့်တောင့်ကြီး ဖြစ်နေလေသည်။ ဘာကတော့  
အေးသီဘေးနားဝင်လှဲလိုက်ပြီးတော့

“အေးသီ ငါလုပ်တော့မယ်နော်”

အေးသီမျက်ရည်များ ပါးပြင်ပေါ်သို့လိမ့်ကျလာသည်။ နှုတ်ခမ်းအစုံအား ပြတ်  
ထွက်မတတ်

သွားဖြင့်ကိုက်ထားသည်။ ဘာကတော့ ဖြူဥနေကာသနပ်ခါးအဖွေးသားလိမ်း  
ထားသော အေးသီပါးလေးကို ရွတ်ကနဲ နမ်းလိုက်လေသည်။ ။ အေးသီပါးလေးမှာ  
သိသိသာသာကြီး

ရှက်သွေးစိုကာ နီရဲသွားလေသည်။

ဘာက သူမအင်္ကျီကြယ်သီးများကို တလုံးချင်းဖြုတ်ကာ ဘောလီမင်္ကျီကိုပါ

ချွတ်ပစ်လိုက်သည်။ အေးသီသည် အသက်မရှိသော စက်ရုပ်နှယ်  
အသက်ရှူသံခပ်ပြင်းပြင်းသာ ထွက်ပေါ်လာသည်။ အိပ်တွဲကားနေသော နို့လေးနှစ်လုံးမှာ

ငဘအတွက် သွားရည်ယိုစရာ ဖြစ်နေလေသည်။ နို့သီးခေါင်းလေးမှာ  
ဩဇာစေ့အရွယ်ခန့်ရှိကာ အထဲသို့မြုပ် ဝင်နေပြီး အရောင်ကနီတီတီလေး ဖြစ်နေလေသည်။

ငဘက နို့နှစ်လုံးကိုအလှည့်ကျ ကိုင်ပွတ်ဆုပ်ကိုင်ပြီး နို့သီးခေါင်းလေးကို မနာမကျင်စေအောင်

ငုံစို့လိုက်လေသည်။ ခါး၌တင်းတင်းစည်းထားသော ထဘီလေးကို ဖြေလျော့ကာ မိုက်သားဖြူဖြူအိအိလေးကို လက်ဖြင့်ပွတ်သပ်ပေးလိုက်သည်။ အေးသီသည် ပေါင်အားတင်းတင်းစေ့ထားဆဲ ဖြစ်ပေသည်။ တင်ပဆုံအရင်း၌ ပေါင်တံမှာတုတ်ကာ

အောက်သို့သွယ်ဆင်းသွားသည်။ ဝင်းဝါနုထွေးသော အသားအရေရှိလေသည်။ စောက်ဖုတ်အကွဲပေါ်၌ အမွှေးလေးများမှာ ဟိုတချောင်းဒီတချောင်း ပေါက်နေလေသည်။

မိုက်သားလေးမှတဆင့် အောက်သို့နိမ့်လျောလေး ဆင်းသွားသော စောက်ဖုတ်အကွဲ ကြောင်း

နေရာလေးကို လက်ဖြင့်အသာပွတ်ဆွဲလိုက်သည်။

အေးသီရဲ့တင်းတင်းကိုက်ပြီး စေ့ထားသော နှုတ်ခမ်းလေးက မဟတဟဖြစ်သွားလေသည်။

မျက်လုံးကလေးတချက် အသာယာပင် ဖွင့်ကြည့်လိုက်ပြီးတော့ ပြန်မှ တံသွားလေသည်။

ပြီးတော့ ဖြစ်ချင်ရာဖြစ်စေတော့ဟူ၍ သဘောပိုက်လိုက်ပြီး သက်ပြင်းရှည်ကြီးကို

ချလိုက်လေသည်။

“အေးသီရယ် အရမ်းလှတာပဲ နော် နင့်စောက်ဖုတ်လေးက ဖောင်းမို့နေတာပဲ”ဟူ၍

တဏှာသံဖြင့် ငဘကပြောလေသည်။ အေးသီက

“စောက်စကားမများနဲ့ ညစ်တီးညစ်ပတ်တွေ မပြောနဲ့ဟာ ငါ့ကိုနှင့်အလို ရှိတိုင်း မြန်မြန်လုပ်

ပြီးရင် နင့်ကတိအတိုင်းသာ လုပ်ပေး”

ငဘလီးကြီးသည် အစွဲ မီးကုန်မာတောင် ကြွ ဖောင်းလာပြီး ဖြစ်သည်။ အေးသီ  
စေ့ထားသော

ပေါင်နှစ်ချောင်းကို ငဘဖွဲဖြဲလိုက်သည်။ ဖြူငြိမ့်နေသော စောက်ဖုတ်လေးကို  
အားရပါးရဖြဲကြည့်သည်။ စောက်ပတ်နှုတ်ခမ်းနှစ်လွှာမှာ ဖြဲလိုက်တော့ မှပင် အ  
ထဲက

စောက်စေ့ ပန်းရောင်လေးကို ရင်ခုန်စွာမြင်ရသည်။ ငဘတယောက် အသက်ရှူသံ  
တွေ

တရှူးရှူးတရှားရှားနှင့် ဖြစ်လာလေသည်။ စောက်ခေါင်းပေါက်လေး အရောင်က  
တော့

ခပ်စုစုလေး ပန်းနုရောင်ရဲရဲလေးဖြစ်ပေသည်။

ငဘက ပေါင်နှစ်ချောင်းကိုထောင်ကာ ဒူးဆစ်မှအပေါ်သို့ မြှောက်ကိုင်လိုက်လေ  
သည်။

အေးသီတယောက် အောခေါင်တွေက ခြောက်သွေ့လာပြီးတော့ တံထွေးကိုလည်း  
ခဏခဏမျိုချနေရသည်။ သူမ၏ စောက်ဖုတ်လေးထဲ သို့ ငဘ၏လက်သည် ဟိုနှို  
က်ဒီနှိုက်နှင့် ဆော့ကစားနေခြင်းကို ခံနေရလေသည်။ ခန္ဓာကိုယ်တခုလုံးမှာလည်း  
အာရုံကြောများက

တုန်ခါပြီးတော့ တက်လာလေသည်။ စောက်စိလေးကို ငဘကအသာလေး လီ ့း  
ထိပ်မှ

ဒစ် ကြီးဖြင့် ပွ တံဆွဲလိုက်ပြန်လေသည်။ ထို့နောက် စောက်ခေါင်းထဲသို့ လီ ့း  
ကြီးကမသိမသာ

ဆော့ကစားရင်း ဝင်လာပြန်လေသည်။ ထိုအချိန်တွင် အေးသီရဲ့စိတ်များက

ထူးခြားစွာပြောင်းလဲသွားသည်။ စောက်ခေါင်းထဲမှ ဘာမှန်းမသိ အရည်လေးများ

ပွက်ခနဲထူးဆန်းစွာ ပွက်အံလာလေသည်။ ထိုအရည် များကြောင့်ပင် သူမ၏စောက်ခေါင်းကို

ထိုးဆွနေသော လီ ့းကြီးသည် စောက်စေ့လေးကိုပွတ်ထိုးကာ စောက်ဖုတ်ထဲသို့ လျှောကနဲဖြင့်

အသာလေးချောမောစွာ နစ်မြုပ် ဝင်သွားလေသည်။

“အား နာတယ် ”

နှုတ်မှ ဤသို့ဖြင့်ပင် လွှတ်ကနဲထွက်သွားလေသည်။ သူမသည် ကျင်ကနဲခံစားလိုက်ရကာလီ ့း

ကြီးကစောက်ခေါင်းကျဉ် ့းကျဉ်းဆီ အတင်းဝင်ဘာသဖြင့် ပေါင်နှစ်ချောင်းကိုပင်

မသိစိတ်ကဖြဲပေးလိုက်လေသည်။ ဘာ၏လက်နှစ်ဖက်သည် အေးသီ၏ကွေးထားသော

ပေါင်နှစ်ချောင်းကို ဒူးကောက်ကွေးမှ လက်ဖြင့်မတင်ကာ တချက်ခြင်းဆောင့်လေသည်။

အေးသီမှာ ပေါင်နှစ်ချောင်းဖြဲ ထားပေးသလို ဖြစ်နေပြီး ဖင်နှင့်ပေါင်သားမှာ စုစု ကလေးဖြစ်သွားလေသည်။ ဘာက သူမ၏ဖင်နှင့်ပေါင်ပေါ်သို့ ခြေခွထိုင်ကာ ထိုင်လိုက် /ထလိုက်လုပ်ရုံနှင့် လီ ့းသည် စောက်ဖုတ်လေးကိုပြဲအာသွားစေကာ အတွင်းသားနဲ့

အပျိုအမှေးပါးလေးကိုပါ မြစ်ကနဲ လီ ့းတန်ကြီးက ထိုးခွဲဝင်ရောက်သွားသည်။

“အား နာတယ် ဘာ နင်အရမ်းမလုပ်နဲ့ဟာ..”

သူမနှုတ်ခမ်းလေးလှိုက်ကာ နာကျင်သွားသဖြင့် မျက် ဝန်းထောင့်၌မျက်ရည်ဥလေးများ

ဝဲသွားရှာသည်။

“ခဏလေးနာတာပါ အေးသီရာ အော်လိုက်တာ အေးလေ နင်ကလီ ့းနဲ့ တခါမှအလိုးခံဖူးတာမှ

မဟုတ်တာပဲ နောက်လေးငါးချက်ဆို နေသားကျပြီးတော့ ခံလို့ကောင်းလာမှာပါ

ဟာ”

“နင့်ပါးစပ်ကိုပိတ်ပြီးတော့ မြန်မြန်လုပ်ဟာ”

အေးသီသည် ပထမတော့နာကျင်ရသည်။ နောက်ပိုင်း တစတစနှင့် နာကျင်မှုများ ပျောက်သလို

ဖြစ်လာပြီးတော့ ထိုမှတဖန်ပင် ထူးခြားသော အတွေ့အရသာထူးကို ခံစားနေရ တော့သည်။

ငဘကလဲ လိုးခြင်းမှာတော့ အတွေ့ကြုံရင့်ကျက်သူတယောက် ဖြစ်သည့်အတိုင်း နည်းအမျိုးမျိုးဖြင့် အေးသီကို စွဲသွားလေအောင် လိုးပေးနေလေသည်။ အေးသီ မှာ

တချက်တချက် မသိမသာလေး ဖင်ဆုံကြီးကို ပင့်ကာပင့်ကာဖြင့် ကော့ပေးလာ လေသည်။

မျက်လုံးလေးများ တစတစနှင့်ပင် မှေးစင်းလာလေသည်။ ငဘက ကိုယ်ကိုကိုင်း ကာ

လိုးနေရင်းနဲ့ ချွန်ကော့မောက်ထွက်နေသော နို့သီးခေါင်းလေးများကို လျှာဖြင့်ယ က်ပေးခြင်း၊

နို့အုံလေးများကို လက်ဖြင့်ညှစ်ဆုပ်ပွတ်သပ်ပေးခြင်းများကို လုပ်ပေးလျက်ရှိ လေသည်။

“မြစ် မြစ် ဘတ် ဘတ် ဘွတ် ဘွတ် ..”

“ဟင်း ကျွတ် ကျွတ် ရှီး အား အင်း”

“အား ကောင်းလိုက်တာအေးသီရာ”

သူမ၏ ဝေ့ကန်ဖုတ်အတွင်းသား နုနုရဲ့ရဲ့ လေးများသည် လီ ့းကိုပြုတ်ထွက်မ တတ်

ညှစ်ဆုပ်လာကြပြီးတော့ စောက်ဖုတ်လေးက အရည်အမြုပ်များသည်လည်း သူမဖင်ကြားထဲသို့ စီးဆင်းလာကြသည်။

“အင့် အို ....”

“အီး အေးသီရယ် အဲသလို ညှစ်ညှစ်ပေးစမ်းပါ အေး ကောင်းလိုက်တာဟာ ကျုပ်

စီးနေတာပဲ”

ဘာတယောက်ကတော့ အပျိုစစ်စစ်တယောက် စောက်ဖုတ်ကြီးကို ပယ်ပယ်နယ်နယ်ကြီး

လိုးနေရသဖြင့်အတိုင်းမသိ ကျေနပ်အားရ ခံစားနေရသည်။ ရင် ထဲ မှာလည်း တဒိတ်ဒိတ်နှင့်

ကုလားဘုရားပွဲလှည့်သလို ခံစားနေရလေသည်။ ဘာလီ ဝေးချောင်းသည် စောက်ခေါင်းပေါက်

လေး၌ ပြည့်ကျပ်စွာစိုက် ဝင်နေလေပြီး လီ ဝေး၏ပွတ်တိုက်မှုကို တကြိမ်တခါမှမခံဘူးသော

အေးသီစောက်ဖုတ်လေးမှာ နီတွတ်ရဲထနေလေသည်။ အေးသီသည် လီ ဝေးကြီးအဝင်

အထွက်လုပ်တိုင်း အောက်၌မှေးခံလို့ ကောင်းနေပေသည်။ ဘာ၏မျက်နှာမှာတော့

ချွေးဒီးဒီးကျနေလေသည်။ ဘာ၏ကိုယ်လုံးဖြင့် ဖိဆောင့်လိုက်တိုင်း

အေးသီမှာခါးလေးကော့ကာ ဖင်ကိုကြွပေးရင်း တဟင်းဟင်းနှင့်

အသံထွက်ပြီးညည်းနေရှာလေသည်။ လီ ဝေးတန်ရှည်ကြီးက လုံးပတ်မှာအတော်ကြီးမားသဖြင့်

အေးသီစောက်ပတ်ကလေးသည် အောက်ခြေ အရည်ပြားကွဲကာ သွေ ဝေးများပင်စိမ့်ထွက်

နေလေသည်။ သူမသည် ကာမစီးကြောင်းတွင် ဘာမှအသိအာရုံမရှိတော့သလို

ဖြစ်နေလေသည်။ ယခင်ကတော့ သူမသည် ဘာမျက်နှာကိုဘယ်သောအခါမှ

ကြည့်ချင်စိတ်မရှိခဲ့ သို့သော် ယခုအခါတွင် ဘာလိုးဆောင့်မှုများအောက်၌ မိန်းမောသာယာစွာ

နှင့်ကနဲခံစားနေရသည်။ သူမခေါင်းလေးမှာ ဘယ်ညာရမ်းကာ မေးလေးချွန်းကာ နောက်သို့လန်နေလေသည်။

“ပြတ် ပြတ် ပြတ် ပြတ် ပြတ် ”

“ဘတ် ဘတ် ဘတ် ”

“ဟင်း အင်း အား အား”

“အေးသီ ကောင်းလားဟင် ”

အေးသီမှာ နှုတ်ကဖွင့်မပြောသော်လည်း ခေါင်းလေးကငြိမ့်ပြလေသည်။ ဘာသ  
ည်

သူ့လုပ်ရပ်တွင် ပိုမိုအားတက်လာပြီးတော့ အေးသီနှုတ်ခမ်းဖူးဖူးရှုရှု လေးကို  
အသာယာစုပ်နမ်းလေသည်။ နွေးထွေးသောနှုတ်ခမ်းလေးမှာ ဘာပါးစပ်ထဲသို့  
ပါလာလေသည်။ ဘာက လျှာဖြင့်နှုတ်ခမ်းလေးကို တို့ထိပေးသည်။ ထိုစဉ်မှာပင်  
လီ ့းချောင်းကို

အဆုံးထိစိုက်ကာ အဆုံးထိဆွဲထုတ်လိုးနေသော ဘာတယောက်မှာ ပြီးချင်လာသ  
ဖြင့်

သုက်ကိုမနဲကြီးပင် ထိန်းနေရလေသည်။

ဘာ၏ ဆောင့်ချက်ခပ်ပြင်းပြင်းကို အေးသီသည် ဖင်ဆုံကြီးမားလုံးကျစ်ခြင်း  
ကြောင့်

ခံနိုင်ရည်ရှိသည်။ စောက်ဖုတ်မို့မို့အထက်တွင် ဆီးစပ်မှာ အဆီများပြည့်ဖောင်း  
နေသဖြင့်

ဆောင့်ရသည်မှာ တဖြန်းဖြန်းနှင့် အိထွေးသော အထိတွေ့ကိုခံစားနေရသည်။ ဘာ  
က

သုက်ထွက်ခါနီးပြီဖြစ်သောကြောင့် စောက်ဖုတ်လေးမှ လီးကို ဆွဲထုတ်လိုက်လေ  
သည်။

“အေးသီ နင် တဘက်ကို ဝမ်းယားမှောက်ပေးပါနော် ”

ဘာ၏စကားကို အေးသီသည် လွန်ဆန်နိုင်ခြင်းမရှိတော့ပေ သူမ၏ စောက်ခေါင်း  
ပေါက်လေး

ထဲသို့ အချက်ကျကျပွတ်လိုးနေသော လီးသည် စောက်ဖုတ်ထဲမှ ချွတ်ထွက်သွား  
သဖြင့်

ရင်မှာတလှုပ်လှုပ်နှင့် ဟာတာတာကြီး ဖြစ်သွားလေသည်။ အေးသီသည်လည်း



ပြီးခါနီးဆဲဆဲပင် ဖြစ်နေလေသည်။ စောက်ပတ်အတွင်းမှာ မရိုးမရွဲ့ဖစ်နေပြီး  
ယားကျိကျိ

ဖြစ်နေလေသည်။ သူမသည် ဘာ၏စကားအတိုင်း တဘက်သို့ကိုယ်ကိုစောင်းကာ  
ဝမ်းယားမှောက်ပေးလိုက်သည်။ ကျစ်လျစ်ကောက်ထွက်နေသော တင်သားများ  
မှာ

မို့ထွက် ကာ အထင်းသားကြီး တွေ့ရသည်။

အေးသီ၏ဖင်သားသည် အပြစ်အနာအဆာ အချိုင့်အပိန်မရှိပဲ လှပနေသည်။

အောက်သို့သွယ်ဆင်းနေသော ပေါင်တံနှစ်ချောင်းကို ခပ်ကားကားလေးပင်  
ဘာကကားစေလိုက်သည်။ ဘာက သူမ၏ပေါင်တံများပေါ်သို့ ခွကာပေါင်ဖြဲပြီး  
လီးဒစ်ကြီးကို

ဆုပ်ကိုင်လိုက်သည်။ သူ့လီးကြီးသည် အေးသီ၏အရည်များ သူ၏အရည်များ  
ပေါင်းစုကာ

အမြုပ်လေးများအနေဖြင့် ကပ်တွယ်နေပေသည်။

အေးသီ၏တင်ပါးနှစ်ခြမ်းကို ဘာသည်လက်ဖြင့် အားရစွာညှစ်ဆုပ်ပွတ်သပ်ပြီး  
ဖင်နှစ်ခြမ်းကို

အနည်းငယ်ဖြဲ လိုက်လေသည်။ နီညိုရောင်စုစုလေး ဖင်ပေါက်အောက်၌ စောက်ဖုတ်

မို့မို့လေးမှာ ဟစ်ဟစ်လေးဖြစ်နေပေသည်။ ဘာက သူ့လီးဒစ်ကိုစောက်ဖုတ်အ  
ပေါက်ဆီ

ထည့်လိုက်ကာ ဖင်ကိုကော့၍သွင်းထည့်လိုက်သည်။ လီးသည်စောက်ဖုတ်

ကျဉ်းကျဉ်းလေးထဲသို့ စောက်စိကိုပွတ်တိုးကာ ဝင်ရောက်သွားလေသည်။

အေးသီရဲ့တင်ပါးမှာလည်း ကော့မောက်လာလေသည်။ ကျောပြင်၌ အမွှေးနုနု  
လေးများကို

ပွတ်သပ်ပေးကာ သူမ၏ကိုယ်လုံးလေးပေါ်သို့ ထပ်ရက်မှောက်ကာ သူမ၏ချိုင်း  
အောက်မှ

လက်လျှိုသွင်းပြီး ပုခုံးလေးကိုကိုင်ကာ ဆောင့်လေတော့သည်။

ငဘ၏ဆီးစပ်နှင့် အေးသီ၏တင်ပါးကျစ်ကျစ်လေးမှာ တမြန်းမြန်းမြည်အောင်  
ထိချက်ပြင်းစွာ

ထွက်ပေါ်နေလေသည်။ အေးသီသည် တကိုယ်လုံးရှိအကြောများ ညောင်းချိလာ  
သည်။

စောက်ပတ် ထဲသို့ လီးဝင်ထွက်နေချိန်တွင် စောက်ဖုတ်လေးသည် စူပူ ပွဖြင့်လီး  
ကို

ကျေနပ်အားရစွာ ညှစ်ဆုပ်လိုက်လေသည်။ အေးသီပြီးချင်လာသည် ထို့အတူငဘ  
သည်လည်း

သုက်ထွက်တော့မည်။

“အေးသီ ပြီးတော့မလားဟင် ”

အေးသီမှာ ပြီးချင်းမပြီးချင်းကို နားမလည်သောကြောင့် ဘာမှပြန်မပြောနိုင် သူမ  
၏လက်ကို

နောက်ပြန်၍ငဘ၏တင်ပါးကိုဖိဖိချကာ လုပ်ပေးလေ၏။ တင်ပါးကိုလည်းလက်  
သည်းများဖြင့် ကုတ်ခြစ်ကာ ဖင်ကိုကော့ကောက်ပေးထားလေသည်။ မိန်းမများ  
သည် စောက်ဖုတ်ထဲကို

လီးမဝင်သေး၍သာ မူနေကြခြင်းဖြစ်လေသည်။ စောက်ဖုတ်ထဲသို့ လီးဝင်သွား  
လျင်

အများစုမှာရုန်းကန်ခြင်း မရှိကြတော့ပေ။ မုဒိန်းမှုများသည် လို ံပြီးသွားမှသာမု  
ဒိန်းမှုဆိုပြီး

တရားတဘောင်ဖြစ်ခြင်းဖြစ်ပေသည်။ မုဒိန်းကျင့်သူယောက်ျားသည်  
မုဒိန်းကျင့်မည့်မိန်းကလေးကို ဖမ်းချုပ်ကာ အလိုမတူပဲကျင့်ချိန်တွင် ထိုမိန်းမသ  
ည်

အများအားဖြင့် အလိုခံရတော့မည်ဟုတွေ့ ံကာ စိတ်ကာမများဖြစ်ပေါ်လာလေ  
သည်။

မုဒိန်းကျင့်သူက အမြန်လိုးတော့မည်လုပ်မှ ရုန်းကန်ခြင်းသည်

ဝတ်ကျေတန်းကျေရုန်းကန်ခြင်းသာ ဖြစ်ပေသည်။ လီးသည် စောက်ပတ်ထဲဝင်

လာချိန်တွင်

စိတ်များထကြွလာလေသည်။ ထိုစိတ်သည် မည်သည့်ယောက်ျားဖြစ်နေနေ  
ဆန္ဒပြီးသည်အထိခံမှာတော့ ကျိန်းသေဖြစ်လေသည်။

ယခုတွင် အေးသီသည် ကာမ၏အမြင့်ဆုံးခံစားမှုကို ခံစားနေရသည်။ ဘာသည်  
လီးကြီး

ကိုအားကုန်ညှစ်လိုက်ပြီးချိန် အေးသီ၏ စောက်ပတ်ထဲမှ အဖြူရောင်ပျစ်ချဲ့ ချဲ့အ  
ရည်များသည်

တစ်မုံစိမ့်ကျလာလေတော့သည်။

“အင်း အား အား ဟင်း”

“အား ပြီး ပြီး ငါလည်း ပြီးပြီ အေးသီ ရယ် အား ကောင်းလိုက်တဲ့ စောက်ဖုတ်လေး  
ဟာ”

ဘာ၏လီးချောင်းမှ သုက်ရည်ပူပူနွေးနွေးများသည်လည်း စောက်ပတ်ထဲ မှအ  
ရည်များနှင့်

ရောနှောကာစောက်ပတ်အတွင်းတွင် ပြည့်လျှံကုန်တော့သည်။ ဘာသည် အေး  
သီ၏

ကျောကုန်း ပေါ်သို့ မှောက်ချလိုက်ကာ အေးသီ၏ဆံပင်များနှင့် လည်ပင်းကိုနမ်း  
လေသည်။

အေးသီသည်လည်း ပြီးသွားတော့မှပဲ သတိပြန် ဝင်လာလေသည်။

သန့်စင်သောမိမိ၏အပျိုဘဝကို အကိုမျိုးစစ်အတွက် လူယုတ်မာလက်သို့  
ပေးလိုက်ရပြီဟုတွေ့ သိလာကာ..

“ဖယ်စမ်းဟာ.....”

အေးသီမျက်ရည် ဝဲလာလေသည် သူမကျောပေါ်၌မှောက်ကာ ဇိမ်ခံနေသော  
ဘာကိုပါတွန်းပစ်လိုက်ကာ ထပြီးတော့ထဘီကို ကျပာကယာဝတ်လေသည်။

“ငါ့ဘက်ကတော့ တာဝန်ကျေပြီ ဘာ နင် ငါ့အကိုကို အခုလွှတ်ပေးဖို့  
ဂျပန်ဗိုလ်ကိုသွားပြောပေးပါ”

“နင်လိုက်ခဲ့မှ ဖြစ်မှာအေးသီ ဂျပန်ဗိုလ်မာစတာကြီးကို နင် နည်းနည်းပါးပါး

တောင်းပန်လိုက်ရင် ဖြစ်ပါလိမ့်မယ် ပြီးတော့ ငါလဲ ပြောလိုက်ပါ့မယ်ဟာ”  
ဘာစကားကြောင့် အေးသီ ဝမ်းသာသွားသည်။ တန်းပေါ်မှ  
ရင်ဖုံးအင်္ကျီကိုကောက် ဝတ်ပြီးတော့ ဘာနောက်သို့ ကပျာကသီပင် လိုက်လာခဲ့  
လေသည်။ ။

အခန်း(၃)

ဂျပန်ကင်ပေတိုင်စခန်းတွင် မျိုးစစ်မှာဒဏ်ရာဗလပွဖြင့် ဖမ်းချုပ်ထားခြင်းကို ခံ  
နေရလေသည်။

မျိုးစစ် ခန္ဓာကိုယ်တခုလုံးတွင် ဒဏ်ရာများမှသွေးစများ စို့ထွက်နေရာမြင်မကော  
င်းအောင်

ဖြစ်နေလေသည်။ အေးသီသည် သူ့အကိုမျိုးစစ်ကို မြင်တွေ့လိုက်ရသောအခါ  
“အကို အကိုရယ် ဖြစ်မှဖြစ်ရလေ တောက် လူယုတ်မာတွေ အဟင့် ဟင့် “  
အေးသီမှာ ဝမ်းနည်းပက်လက် ငိုကြွေးလေတော့သည်။ မျိုးစစ်မှာ သတိမေ့  
မြောနေလေသည်။

မာစတာကြီးက ဘာဘက်သို့ တချက်လှမ်းကြည့်လိုက်ကာ မျက်ရိပ်ပြပြီးတော့  
သူ့တဲအိမ်လေးထဲသို့ ဝင်သွားလေတော့သည်။

“အေးသီ ငါ မာစတာကြီးကို ပြောပြီးပြီ နင်ငိုနေလို့ မပြီးသေးဘူး အခု မာစတာ  
ကြီးကို

သွားတောင်းပန်လိုက်ရင် ရပြီ “

အေးသီမျက် ဝန်းအိမ်၌ မျက်ရည်များပြည့်လျှံနေပေသည်။ ဘာကို မျက်ထောင့်နီ  
ကြီးဖြင့်

လှမ်းကြည့်လိုက်လေသည်။ ဘာက ခါးထောက်ကာ ဟန်ပါပါဖြင့်

“ဝင်သွားလိုက်ပါ အေးသီ အထဲမှာ မာစတာကြီး စောင့်နေတယ် “

အေးသီတယောက်ကတော့ တဲထဲ သို့လှမ်းဝင်လိုက်လေသည်။ တဲထဲ၌ မာစတာ  
ကြီးမှာ

ခုံရှည်ပေါ်တွင် အခန်းသားကြီး ထိုင်နေပေသည်။

“အေး သီ ထိုင် ထိုင် ပါ”

ထိုကဲ့သို့ မြန်မာသံမဏိမသဖြင့် ပြောဆိုပြီး အေးသီ၏ဖွဲ့ထွားသောခန္ဓာကိုယ်ကို  
တဏှာရမက်မျက်လုံးဖြင့် စိုက်ကြည့်သည်။ အေးသီသည် ခုံတန်း၌ဝင်ထိုင်ရမလို  
စဉ်းစားပြီးခါမှ

မျက်ရည်များဖြင့် မာစတာကြီး၏ခြေရင်း၌ ဒူးထောက်လိုက်လေသည်။  
“ဗိုလ်ကြီးရယ် ကျွန်မအကိုမှာ အဟင့် အပြစ်မရှိပါဘူး ဗိုလ်ကြီးရယ် သူကကိုလွှ  
တ်ပေးပါ

အဟင့် ဟင့် “

အေးသီသည် ဂျပန်မာစတာကြီး၏ ခြေကိုကိုင်၍ တောင်းပန်ရှာလေသည်။ မာစ  
တာကြီးက

ပြည့် ဝစွာပြီးပြီးတော့ မြန်မာလိုမဏိမသဖြင့်

“လွှတ် လွှတ်ပေးမှာပေါ့ အေးသီရယ် စိတ်ချပါ”

ထိုသို့ပြောပြီး အေးသီလက်မောင်းကို ဆွဲကိုင်ထူကာ မတ်တပ်ရပ်စေလိုက်လေသ  
ည်။

“ကျုပ် အေးသီ ကို ချစ် ချစ်တယ် “

ဟုပြောကာ အေးသီအား သူ၏ရင်ခွင်ထဲသို့ တင်းကျပ်စွာ ဖက်ထားလိုက်လေသ  
ည်။

“လွှတ်ပေးပါ ကျွန်မအကိုကို လွှတ်ပေးရင် ရှင်တို့စိတ်ကြိုက် ကျွန်မကိုလုပ်ပါ အ  
ဟင့် ကျွန်မ

ကျွန်မ ခံပါ့မယ် “

အေးသီ ဘာကိုမှမမြင်တော့ ဒီအချိန်တွင် သူမ၏အကို မျိုးစစ်ကိုသာ သူမမြင်  
တော့သည်။

ယုတ်စွအဆုံး သူမအကို အသက်ချမ်းသာဖို့အတွက် မိမိ၏အသက်တောင်မှ  
သေဝံ့ဖို့ ဝန်ခံလေးတော့ပေ။ ထိုကဲ့သို့ အေးသီ၏ပြောစကားကြောင့် မာစတာကြီး  
မှာ

သဘောကျသွားကာ အေးသီ၏ရင်သားဖွဲ့ဖွဲ့ထွားထွားကြီးကို ဆုပ်ကိုင်ညှစ်ခြေနေ  
ချေသည်။

အေးသီတင်ပါးများကလည်း မာစတာကြီးပေါင်ကြားထဲ ရောက်နေလေသည်။  
အေးသီတယောက် ဂျပန်စစ်ဗိုလ်ဆီမှ အရက်နံ့ကိုရနေလေသည်။ သူမ၏နို့နှစ်လုံး  
ကို

ဆုပ်ချေခံ နေရသဖြင့် ကြက်သီးဖြန်းဖြန်း ထနေလေသည်။ အိစက်နူးညံ့သော  
နို့အုံလေးကိုကိုင်နေရသော မာစတာကြီးမှာလည်း ရမ္မက်သွေ့များ ကြွလာလေ  
သည်။ ထို့ပြင်

အိစက်ညက်ညောသော အေးသီတင်ပါးသားကလည်း သူ၏လီးကိုဖိကပ်ထားသ  
လို

ဖြစ်နေလေရာ လီးသည်အစွမ်းကုန် မာတောင်လာသည်။

လီးကြီးက အေးသီစအို ဝကိုသွားထောက်သလို အနေအထားရောက်နေလေရာ  
အေးသီဖင်လေးပင် ကြို့သွားလေသည်။ ဂျပန်ကြီးလီးက ခိုးလို့ခုလုဖြစ်နေပေသ  
ည်။

မာစတာကြီးက ကုတင်ပေါ်သို့ အေးသီအားချီမသွားရာ အေးသီမျက်လုံးအစုံကို  
မှိတ်ထားလိုက်လေသည်။ ကုတင်ပေါ်သို့ ငြင်သာစွာချထားလိုက်ချိန်တွင် အေး  
သီတယောက်

စင်းစင်းလေးမလှုပ်မရှု က်နေနေကာ ပေါင်လေးနှစ်ချောင်းအား

မသိမသာစေ့ထားလိုက်လေသည်။ သူ့ဘောင်းဘီဖော်ကိုဖြုတ်ကာ

အောက်သို့ဆွဲချွတ်လိုက်ပြီးမှ အေးသီထဘီကို မာစတာကြီးကလှန်လိုက်ပြီး

ဖြူဖွေသောအေးသီ၏ ပေါင်လုံးကြီးများကို အရသာခံကာကြည့်ရင်း သူ့လက်  
ကြမ်းကြီးဖြင့်

မသိမသာလေး ပွတ်သပ်ပေးနေသည်။ တဖြည်းဖြည်းချင်း ပေါင်ကြားထဲသို့

လက်ရောက်သွားပြီးတော့ စောက်ဖုတ်လေးထဲ မသိမသာလေး လက်ခလယ်ချော  
င်းကို

ထိုးသွင်းနှိုက်ဆွဲလာလေသည်။ မာစတာကြီးရဲ့လက်ကြမ်းကြီးများက

ပေါင်အတွင်းသားကိုပွတ်လိုက် စောက်ဖုတ်လေးထဲ ကို လက်နှိုက်လိုက်လုပ်နေ  
လေရာ

အေးသီမှာတော့ သေးငယ်သောကြက်သီးဖုလေးများက ကု ဝိယ်ခန္ဓာအနှံ့အပြား  
တွင်

ထကြွလာလေသည်။ တဖြည်းဖြည်းနှင့် မာစတာကြီးမှာ ကြိုးပြတ်သွားသော  
နှားသိုးကြီးအလား တရှူးရှူးတရှားရှားဖြစ်လာပြီး အေးသီစောက်ဖုတ်လေးကိုသာ  
သဲသဲမဲ မဲနှိုက်နေလေတော့သည်။

အေးသီတယောက် အရုပ်ကြိုးပြတ်ဖြစ်ကာ မလှုပ်ရှားချင်တော့ မာစတာကြီး၏  
စောက်ဖုတ်ကို

ဆွပေးမှုသည် သူမ၏စိတ်ကို ကစဉ်ကကလျားဖြစ်စေကာ ထူးခြားဆန်းပြားသော  
ဓါတ်တမျိုးဖြင့်ထိတွေ့လိုက်သလို ဇိုးကနဲ ဇတ်ကနဲ ခံစားရလေသည်။ သည်အထဲ  
မှာမှ

မျက်စိဖွင့်ကြည့်လိုက်ချိန်တွင် ဟိုရမ်းသည်ရမ်းနှင့်ခါနေသော မာစတာ၏လိင်တ  
န်ကြီးက

အေးသီအားပိုမိုခြောက်ခြားအောင် ဟန်ရေးပြနေလေသည်။ မိမိအခု အလိုးခံရမ  
ည်

မာစတာကြီး၏လီးကြီးမှာ ငဘဟာကြီးထက်ပင် ကြီးမားရှည်လျားလှသည်။

အေးသီရင်တွေ ပင်

တလှုပ်လှုပ်ဖြစ်လာလေသည်။ သိစိတ်အာရုံနှင့် သွေးသားထကြွလာသော ရမ္မက်  
ဆန္ဒတို့က

လွန်ဆွဲ နေချေပြီ။ တအိအိပြိုကျလာသော မာစတာကိုယ်လုံးကြီးကိုလည်း

လက်နှစ်ဖက်နှင့်ဆီးတွဲ နှိုးထားကာ မျက်နှာလေးကိုဘေးသို့စောင်းရင်း အသိအာရုံ  
တွေ

တရိရိပြတ်ကျနေလေသည်။

“ချစ်ဖို့ကောင်းလိုက်တာ အေးသီရာ နင့်ကို ငါ လိုး လိုး လိုးမယ်နော် ”

မာစတာကြီးမှာ အေးသီပါးလေးကို ရွတ်ကနဲမြည်အောင် နှမ်းပြီးတော့ထဘီကို အ  
သာယာပင် ဆွဲလှန်လိုက်လေသည်။ လက်နှစ်ဖက်က မာစတာကြီးရင်ဘတ်ကို တွဲ  
နှိုးထားရသောကြောင့်

ထိုသို့အလွန်ခံရသောအခါ ပေါင်ရင်းတွင်စုပုံနေသော ထဘီလေးမှာ လွတ်လွတ်  
ကျွတ်ကျွတ်

လန်တက်သွားတော့သည်။ မာစတာကြီးက တံထွေးကိုဂလုကနဲမြိုချရင်း

အေးသီပေါင်ကြားလေးထဲ မှ မဲမဲ မှောင်မှောင် စောက်မွေးလေးများကို

စူးစူးရဲ ရဲကြည့်နေလိုက်သည်။ စောက်ပတ်ကြီးကတော့ ကြီးမားသောပေါင်ကြီးနှစ်  
လုံးကြားမှ

အကွဲစလေးပင်မမြင်ရပဲ စေ့ကပ်နှစ်မြုပ်နေသည်။ အမွှေးထူထူလေးများပင် မင်း  
မူနေသော

ဆီးခုံအထက်ပိုင်းနှင့် စောက်ပတ်ကြားတွင် အလွန်တရာမှ နူးညံ့အိစက်လှသော

လက်သုံးလုံးခန့် အသားပြင်ချောမွတ်မွတ်လေးကို မာစတာကြီးစမ်းမိသွားသည်။

အေးသီ ...မြေပေါက်ခံရသည့်နှယ် တွဲ နံ့ကနဲဖြစ်သွားလေသည်။ နဂိုကမှခပ်ဖြေး  
ဖြေး

တုန်ရီနေသောကိုယ်လုံးလေးမှာ ဗို့ဒိတ်တင်လိုက်သော လျှပ်စစ်ခုံနှယ်

ပိုမိုတုန်ရီလာလေသည်။ သူစိမ်းယောကျ်ားတယောက်၏ လက်ကြမ်းကြီးဖြင့် အ  
ကိုင်အတွယ်

အပွတ်သပ်ခံရခြင်းဖြစ်လေကာ ကိုယ်နှင့်စိတ်မှာ ဆောက်တည်ရာမရ ဖြစ်လာ  
လေသည်။

မာစတာကြီးက အေးသီအင်္ကျီကြယ်သီးကို ဆွဲဖြုတ်လိုက်လေသည်။

နှိပ်ကြယ်သီးများတပ်ထားသော ရင်ဖုံးအင်္ကျီလေးမှာ တဖြုတ်ဖြုတ်နှင့်ပြုတ်သွား  
လေသည်။

ပြုတ်သွားသည်နှင့် တပြိုင်နက်ပင် နူးညံ့ဖြူဝင်းလျက် မို့မောက်လျှံထွက်နေသော  
နှို့အထက်ပိုင်းတပြင်လုံးကို မာစတာကြီးတွေ့မြင်လိုက်ရသည်။ အိဖြူဝင်းမွတ်နေ  
သော

နှို့ကြီးများကို ဖိနမ်းလိုက်လေသည်။ နှာခေါင်းကို နို့နှစ်လုံးပေါ်သို့ အချိန်ကြာမြင့်  
စွာ

နှစ်မြုပ်ထားလိုက်ပြီး ရှည်ကြာသောသက်ပြင်းကြီးများ ရှိုက်လိုက်ကာ



ပိုပိုဖိကပ်နမ်းနေလေသည်။

အေးသီလက်မောင်းလေးများ ပျော့အိနန်းခွေ လာသည်။ နို့နှစ်လုံးကို ဘော်လီအပြင်ဘက်

အပေါ်ပိုင်းမှအားရပါးရကြီး ဖိနမ်းနေသော မာစတာကြီးကို တားဆိပိတ်ပင်ရန် အင်အားတွေ

မရှိတော့ချေ။ မာစတာကြီးက ဘော်လီကြိုးကို ပုခုံးမှလျောချလိုက်တော့ ဘော်လီအတွင်းမှ

နို့လေးနှစ်လုံးက အလိုက်သင့်ခုန်ထွက်လာသည်။ တင်းတင်းမာမာနို့အုံကြီးများက ဝင်းပဖွေးဥနေလေသည်။ ဤနို့နှင့်ဤစောက်ဖုတ်ကိုပင် မာစတာကြီးမှာ အပျိုစစ်စစ်၏

စောက်ဖုတ် နှင့်နို့ထင်ကာ ဖီးလ်တွေအတက်ကြီးတက်ကာ ကျေနပ်နေလေသည် . သူ့အရင်

ငဘတယောက် အားရပါးရလိုးခဲ့ ကိုင်တွယ်စို့ခဲ့သော စောက်ဖုတ်နှင့်နို့မှန်းသာသိပါက

ငဘကို မုချသတ်မည်ပင်မလွဲချေ။

အေးသီ၏ နေမထိလေမထိ ဂူအောင်းနေရသော အသားစိုင်းများမို့

ရှိန်းမြသောအကြောစိမ်းလေးများက အထင်းသား ပေါ်လွင်နေပေရာ

မာစတာကြီးအသက်ရှူသံက ပိုမိုပြင်းပြလာခဲ့သည်။ ကြမ်းရှသောလက် ဝါးကြီးဖြင့်

ခပ်ဖွ ဖွအုပ်ပြီးတော့ ကိုင်ညှစ်ကြည့်ရာ အေးသီ ခါးလေးကော့တက်လာသည်။

စောက်ပတ်ထဲမှလည်း စိမ့်ကနဲ စိမ့်ကနဲ အရည်ကြည်များက ယိုစီးကျလာသည်။

နို့သီးခေါင်းလေးများကလည်း ရန်စခံရသော လူပုလေးများကဲ့သို့ ငေါက်ကနဲ ပင်ခေါင်းထောင်ထလာကြသည်။ မာစတာကြီးက ပါးစပ်ဖြင့်ငုံခဲ့ကာ လျှာကြမ်း

ကြီးဖြင့်

နို့သီးခေါင်းများကို ယက်လိုက်လေသည်။ သွားလေးဖြင့်လည်း ထိပ်ကလေးများကို

မနာကျင်လေအောင် အသာယာကိုက်ဆော့နေလေသည်။ အေးသီသည်  
ထိန် ချုပ်ထားသောစိတ်များကို လွှတ်ပေးလိုက်ရတော့သည်။ တွန့်လိမ်လာပြီး  
တော့

တကိုယ်လုံးကော့ပျံနေလေသည်။

“အား ရှင် အဲလိုမလုပ်ပါနဲ့ ယားတယ် ဆိုမှပဲ”

“မင်း ကောင်းအောင်လို့ပါ အဟဲဟဲ”

မာစတာကြီးက စကားကိုမပီမသပြန်ပြောကာ ဆက်လက်ပြီးတော့ နို့နှစ်လုံးကိုအ  
လှည့်ကျစီ

စို့လိုက်ယက်လိုက် လုပ်နေပေသည်။ မည်မျှပင် အေးသီရုန်းကန်ပါစေ စိတ်တင်း  
ထားပါစေ

ပေါင်နှစ်လုံးက မသိမသာလေးဟလာပြီး ချွဲကျိသောအရည်များ ကျနေသည့်စော  
က်ပတ်

လေးက မာစတာကြီးလီးအား ပေါင်နှစ်ခြမ်းကြားက ချောင်းကြည့်နေလေပြီ။

“အေးသီ နင် ငြိမ် ငြိမ် ခံစမ်းပါ”

မာစတာကြီးက ပြောပြောဆိုဆိုနဲ့ သူ့လီးကြီးအကုန်စင်ပေါ်အောင် ဘောင်းဘီကို  
အောက်သို့

ချွတ်ချလိုက်လေသည်။

“အမေ့ ”

အေးသီ မျက်လုံးလေး ဝိုင်း ဝိုင်းလည်သွားသည်။ ကြီးမား၍ အကြောကြီးများတ  
င်းနေအောင်

ထောင်ထနေသည့် မာစတာကြီးရဲ့ ဖွားဖက်တော်ကြီးက အေးသီတယောက်  
ကျောစိမ့်ကာလန့်အော်မိအောင် ထွားကြိုင်းလွှဲ နှိုးလှသည်။ အမွှေးမည်းမည်းကြီး  
များက

လိင်တံအရင်းတွင် အုံ့လိုက်ကျင်းလိုက် အုပ်ဖွဲ့ပေါက်နေကာ

ကောက်ကွေးမဲ မှောင်နေလေသည်။ ကောက်စိုက်တန်အရင်းသာသာမက ကြီး  
မားလွန်းသော

ဒစ်ကြီးကို ရင်တဒိတ်ဒိတ်ခုန်ကာစိုက်ကြည့်ရင်း တဒင်္ဂအသက်ရှူရန်ပင် မေ့နေသည်။

ပျော့တွဲ နေသော ဂွေ ှဥကြီးတွင်လည်း ကျဲ ပါးသောအမွှေးများက ပေါက်နေပြန်လေသည်။

မာစတာကြီးက အေးသီပေါင်နှစ်လုံးကို အားနှင့်ခပ်ကြမ်းကြမ်းလေး ဆွဲ ခွာပစ်လိုက်လေသည်။

လက်တဝါးစာမျှမက ကြီးမားကျယ်ပြန့်သော စောက်ဖုတ်ကြီးမှာ အားရကျေနပ်ဖွယ်ကောင်းအောင် ဘွားကနဲပေါ်လာလေသည်။ စူတင်းပြည့်ဖောင်းနေသော

နှုတ်ခမ်းသားလေးနှစ်ဖက်က ဆီသုတ်လိမ်းထားသည့်နှယ် ပြောင်တင်းကာ ဝင်းဝင်းလက်နေသည်။ အကွဲ ကြောင်းကြီးက ရှည်လျားနက်ရှိုင်းလှပေရာ စောက်ဖုတ်အုံကြီး

အားအင်အားကြီးမားစွာ ဝံ့ကြွေးနေသည်နှင့် တူလှပေသည်။

ခပ်ပြာပြာအတွင်းသားလေးအချို့က စောက်ပတ်အတွင်းကျကျမှ ဟပြဲပြဲ လေးပေါ်လွင်နေသည်။

အေးသီပေါင်ကြား၌ ဒူးထောက်ထိုင်နေသော မာစတာကြီးရဲ့လီးကြီးက စောက်ပတ်ကို

ကျော်ပြီးတော့ ထိုးထိုးထောင်ထောင်ကြီး ဖြစ်နေလေသည်။ မာစတာကြီးက လီးကိုဖိ

ချပြီးတော့ စောက်ပတ်နှင့်တွေ့လိုက်ကာ ထိုးထည့်လိုက်သည်။

အေးသီမှာ ငဘနှင့်အလိုးခံရစဉ်က ငဘလီ ှမှာသေးလေသည်။ အခု မာစတာကြီးလီ ှမှာတော့

ကြီးမားလွန်းလှသည်။ မာစတာကြီးက ဆီးသွားသော စောက်စိပေါက်ကလေးကို တိုက်ရိုက်ကြီး ဖိထောက်ထားသည်။ အေးသီတယောက် ငုတ်နှင့်ဆောင့်ထိုးသလို ကျင်ခနဲဖြစ်သွားသည်။

“အား သေပါပြီ ”

အေးသီတယောက် အသံကုန်အားကုန်ကို လှိမ့်အော်ပေတော့သည်။ ထိုအခါမှပင်  
မာစတာကြီးက ဖင်ကိုအောက်သို့နိမ့်လျှောကာ ဒုတိယအကြိမ် အောက်နားသို့တိုး  
ပြီးတော့

ထိုးသွင်းလိုက်လေသည်။

“ပြတ် ပလွတ် ပတစ် ”

“အီး ဝင်သွားပြီ အား နာလိုက်တာရှင် ”

လီ ့းထိပ်ဒစ် က စောက်ခေါင်းကျဉ်းကျဉ်းလေးထဲသို့ အပေါက်ကျသလို ကျကျ  
သွားရာ

နှင့်ကနဲသားအိမ်အထိ အောင့်တောင့်တောင့်ကြီးဖြစ်ကာ ယားယံခြင်းနာကျင်ခြင်း  
နှင့်

အင်္ဂါစပ်သားချင်းထိတွေ့မှုက ဝေဒနာများကိုဖြစ်ပေါ်လာစေသည်။ သူမစောက်ဖု  
တ်လေးထဲသို့

လီ ့းချောင်းကြီး ဝင်သွားပြီဆိုသောအသံ ခေါင်းထဲသို့ရောက်လာသည်နှင့် သူမ  
မှာထူပူရှိန်းဖိန်း

ကာ တကိုယ်လုံးရှိသွေးများ တဆတ်ဆတ်နှင့် စီးဆင်းမှုမြန်ဆန်သွားတော့သည်။

မာစတာကြီးသည် ဇက်နှိမ့်ထားကာ အပေါက်ထဲသို့ဝင်နေပြီဖြစ်သော သူ၏လီ ့း  
ကြီးကို

ထပ်ဖိဆောင့်သွင်းလိုက်သည်။ လက်နှစ်ဖက်ကလည်း တင်းမာမောက်ကြွနေ  
သော

နှို့ကြီးနှစ်လုံးကို စုံကိုင်ဆွဲယူကာ ခပ်တင်းတင်းလေး ဆောင့်သွင်းလိုက်လေသည်။

“ပြတ် စွတ် ပြတ် ဖြစ် ဖြစ် ဖြစ် ”

အေးသီတယောက်မှာတော့ ကုန်းပေါ်တင်လိုက်သော ငါးတကောင်လို

ဖျတ် ဖျတ်ကိုလူးနေတော့သည်။ မျက်နှာလေးကလဲ ရဲရဲကိုနီနေတော့သည်။

မာစတာကြီးမျက်နှာကို ရဲရဲ မကြည့်ရဲ လက်မောင်းလေးတွေတင်ပြီးတော့ မျက်  
စေ့အစုံကို

တင်းတင်းကြီးပိတ်ကာ နှုတ်ခမ်းလေးကိုကိုက်ပြီးတော့ အံ့ကြိတ်ပြီးခံနေရက်က

တဟင်းဟင်းနှင့် ညည်းတွားသံများကထွက်ပေါ်နေပေသည်။

“ပြတ် စွပ် ပြတ် စွပ် ”

“အင့် အီး ရှီး ကန်တယ်ကီး အိုး ရှီး”

မာစတာကြီးက စောက်ခေါင်းကျဉ်းကျဉ်းလေးကို လီ ့းနှင့်ပွ တ်တိုက်နေရသဖြင့် ထူးခြားသော

စောက်ပတ်၏ တန်ပြန်ခံစားမှုကို လီ ့းချောင်းမှတဆင့် ခန္ဓာကိုယ်တခုလုံး ခံစား နေရသည်။

သူ၏ဖင်ကြီးကို မြှောက်ဖိကာ နို့ကြီးနှစ်လုံးအစုံလိုက် ကို င်ညစ်ပြီးတော့ ဆောင့်ချလိုက်လေသည်။

“အား ဖြေးဖြေး အား ဖြေးဖြေးလုပ်ပါဆို ကျွတ် ကျွတ် ”

အေးသီတယောက်ကတော့ မျက်လုံးစုံမှိတ်ပြီးတော့ အံ့ကြိတ်ခံနေရင်းပြောလိုက် လေသည်။

“ဆောရီး ရှိကာမာ ရှိကာမာ ”

မာစတာကြီး ခပ်ဖွဖွ လေးကိုယ်ရှိန်သတ်သည်။ အပြင်မှာတော့ ဂျပန်တပ်သား တွေနှင့်ဘတို့ က

မာစတာကြီးနှင့်အေးသီတို့၏ လိုးပွဲကြီးကို အကျအနချောင်းကြည့်နေကြလေသ ည်။

သူတို့၏လီ ့းများ သည်လည်း အသီးသီးပင် မာတောင်နေကြပြီဖြစ်လေသည်။ ယခုလို

ချောမောလှပသောမိန်းမပျိုတယောက်၏ ကိုယ်ခန္ဓာအလှပများကို အရှိကိုအရှိအ တိုင်း

ကြည့်ရှုခွင့်ရနေကြသဖြင့် အသက်တောင်ပြင်းပြင်း မရှ ဝံ ပဲနှင့်ချောင်းကြည့်နေ ကြသည်။

အေးသီလက်ကလေးများ မာစတာကြီးရင်ဘတ်ကို စုံတွန်းနေသလို မာစတာကြီးဖ င်ကလည်း

ဆတ်ခနဲဆတ်ခနဲဆောင့်ပြီးတော့ အားရပါးရလိုးနေတော့သည်။

“ကွဲ ကွဲသွားပြီ ထင်တယ် နာလိုက်တာ ကျွတ် ကျွတ် ”

ခပ်ဖျင်းဖျင်းကြပ်တပ်တပ်ကြီး ဝေဒနာကိုအေးသီခံစားနေရပြီး ဖော်မပြတတ်  
သော

နာ..ခံ ..ကောင်း..ဟူသော ဝေဒနာသုံးရပ်ကို တပြိုင်နက်ခံစားနေရပြီးတော့ တချီ  
တချီမှာတော့

အေးသီခြေဖဝါးလေးများကို ကြမ်းပြင်ပေါ်မှာ ထောက်မိသွားပြီးတော့  
ခါးနှင့်ကြမ်းပြင်လွတ်အောင် ကော့ကော့ပေးလိုက်သည်ကို မာစတာကြီးက  
သတိပြုမိသွားလေသည်။ တခါတလေတွင်လည်း စပါးလှေသကဲ့သို့  
ဖင်ကြီးကို ဝိုင်းနေအောင်လှည့်ကာ လှုပ်ရှားပေးလေသည်။ မာစတာကြီးလည်း  
အားတွေတက်လာပြီးတော့ နို့လေးနှစ်လုံးကိုလွှတ်ကာ ခါးနှစ်ဖက်ကိုစုံကိုင်ပြီး  
တော့

အားရပါးရဆွဲ ှညောင့်လေတော့သည်။

“အမလေး အမေရေ အဟင့် အင့် အင့် အား ရှိ”

“ကောင်းလိုက်တာ အေးသီရာ ကောင်းတယ် အရမ်းကောင်းတယ် အိုး”

တဖြည်းဖြည်းချင်းနှင့် နှစ်ယောက်သားအရှိန်ရလာပြီးတော့

နာရီ ဝက်ကျော်ကျော်လောက်မှာတော့ အေးသီတယောက်က တဆတ်ဆတ်တုန်  
ကာ

စောက်ပတ်ထဲမှ စောက်ရည်များပန်းထွက်လာပြီး ပြီးသွားသည့်အပြင်

လူမှာလည်းပျော့ခွေသွားလေတော့သည်။ မာစတာကြီးလည်း အရှိန်မပျက်လေး  
ငါးခါလောက်

ဆောင့်ပြီးသောအခါတွင်တော့ သူ့ဖင်ကြီးကိုဆတ်ကနဲဆတ်ကနဲ ဆီးခုံခြင်းဖိကပ်  
မိသည်အထိ

ညောင့်လိုက်ပြီးတော့မှ အေးသီစောက်ပတ်ထဲကို ပူနွေးသည့်သုက်ရည်များ

ပန်းထည့်လိုက်လေတော့သည်။ လူမှာလည်းအေးသီပေါ်သို့ မှောက်ချလိုက်လေ  
ကာ

ရှက်သွေ ှဖြင့်ရဲ ရဲတွတ်နေသော အေးသီပါးပြင်နှစ်ဖက်ကို ဘယ်ညာပြန်နမ်းလို

ကံကာ လီ ဝဲကြီး

ကိုပြန်မထုတ်သေးပဲ ဇိမ်ခံနေလိုက်လေသည်။